

Sénat de Belgique

Session ordinaire 2012-2013

5-192COM

Commission de la Justice

Mercredi 9 janvier 2013

Séance du matin

Annales

Handelingen

Commissie voor de Justitie

Woensdag 9 januari 2013

Ochtendvergadering

5-192COM

Gewone Zitting 2012-2013

Belgische Senaat

Les **Annales** contiennent le texte intégral des discours dans la langue originale. Ce texte a été approuvé par les orateurs. Les traductions – *imprimées en italique* – sont publiées sous la responsabilité du service des Comptes rendus. Pour les interventions longues, la traduction est un résumé.

La pagination mentionne le numéro de la législature depuis la réforme du Sénat en 1995, le numéro de la séance et enfin la pagination proprement dite.

Pour toute commande des Annales et des Questions et Réponses du Sénat et de la Chambre des représentants: Service des Publications de la Chambre des représentants, Place de la Nation 2 à 1008 Bruxelles, tél. 02/549.81.95 ou 549.81.58.

Ces publications sont disponibles gratuitement sur les sites Internet du Sénat et de la Chambre:
www.senate.be www.lachambre.be

Abréviations – Afkortingen

CD&V	Christen-Democratisch en Vlaams
cdH	centre démocrate Humaniste
Ecolo	Écologistes confédérés pour l'organisation de luttes originales
MR	Mouvement réformateur
N-VA	Nieuw-Vlaamse Alliantie
Open Vld	Open Vlaamse liberalen en democraten
PS	Parti Socialiste
sp.a	socialistische partij anders
VB	Vlaams Belang

De **Handelingen** bevatten de integrale tekst van de redevoeringen in de oorspronkelijke taal. Deze tekst werd goedgekeurd door de sprekers. De vertaling – *cursief gedrukt* – verschijnt onder de verantwoordelijkheid van de dienst Verslaggeving. Van lange uiteenzettingen is de vertaling een samenvatting.

De nummering bestaat uit het volgnummer van de legislatuur sinds de hervorming van de Senaat in 1995, het volgnummer van de vergadering en de paginering.

Voor bestellingen van Handelingen en Vragen en Antwoorden van Kamer en Senaat:
Dienst Publicaties Kamer van volksvertegenwoordigers, Natieplein 2 te 1008 Brussel, tel. 02/549.81.95 of 549.81.58.

Deze publicaties zijn gratis beschikbaar op de websites van Senaat en Kamer:
www.senate.be www.dekamer.be

Sommaire

Demande d'explications de M. Bart Laeremans à la ministre de la Justice sur «les lacunes des casiers judiciaires et la poursuite de la numérisation» (n° 5-2833)	4
Demande d'explications de M. Gérard Deprez à la ministre de la Justice sur «l'existence d'une ordonnance de protection pour les femmes victimes de violences conjugales qui ne souhaitent pas porter plainte» (n° 5-2847).....	7
Demande d'explications de M. Hassan Bousetta à la ministre de la Justice sur «la loi de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude» (n° 5-2853)	9
Demande d'explications de M. Hassan Bousetta à la ministre de la Justice sur «le rapport annuel de Transparency International à l'occasion de la journée internationale de lutte contre la corruption» (n° 5-2854)	11
Demande d'explications de M. Bart Laeremans à la ministre de la Justice sur «la tuerie de Liège» (n° 5-2857)	12

Inhoudsopgave

Vraag om uitleg van de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over «de onvolledigheid van de strafregisters en de verdere digitalisering» (nr. 5-2833)	4
Vraag om uitleg van de heer Gérard Deprez aan de minister van Justitie over «het bestaan van een beschermingsordonnantie voor vrouwen die als slachtoffer van huiselijk geweld geen klacht wensen in te dienen» (nr. 5-2847).....	7
Vraag om uitleg van de heer Hassan Bousetta aan de minister van Justitie over «de wet tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen en gewoontemisdadigers» (nr. 5-2853).....	9
Vraag om uitleg van de heer Hassan Bousetta aan de minister van Justitie over «het jaarverslag van Transparency International ter gelegenheid van de internationale dag tegen corruptie» (nr. 5-2854).....	11
Vraag om uitleg van de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over «het bloedbad in Luik» (nr. 5-2857)	12

Présidence de M. Alain Courtois*(La séance est ouverte à 11 h 05.)***Demande d'explications de M. Bart Laeremans à la ministre de la Justice sur «les lacunes des casiers judiciaires et la poursuite de la numérisation» (n° 5-2833)**

M. Bart Laeremans (VB). – Les juges d'instruction déplorent, à juste titre, les lacunes des casiers judiciaires et les retards dans leur mise à jour. À cause des inefficiences du système, nous ne disposons de statistiques complètes des condamnations que jusqu'à l'année 2005. Le retard représente la bagatelle de 300 000 condamnations. Je citerai à cet égard le porte-parole du Parquet d'Anvers M. Van Tigchelt : « C'est particulièrement fâcheux lorsqu'on a affaire à des multirécidivistes. Des mois peuvent s'écouler entre une condamnation et son inscription au casier judiciaire central. »

Entre-temps, la ministre a décidé de conserver encore quelque temps les casiers judiciaires communaux, en dépit de leur lenteur et de leur lourdeur. On apprend qu'à peine dix personnes travaillent au Casier judiciaire central, lequel doit introduire 250 000 jugements et arrêts chaque année. Il est fatal que des erreurs et des omissions en résultent.

La ministre annonce à présent que les problèmes seront résolus en 2014, quand la grande base de données JustX sera mise en place et que tout sera automatisé. Tel est du moins l'espoir de la ministre, mais rien n'est moins sûr et l'arriéré ne disparaîtra pas d'un coup.

Les communes subissent la situation. Dans la mienne, j'entends dire qu'on n'a pas communiqué de manière sérieuse quant à la situation.

La ministre peut-elle confirmer que les statistiques complètes s'arrêtent en 2005 ? Comment cela se fait-il ? Les condamnations à inscrire sont-elles en souffrance aux services du Casier judiciaire central ou ailleurs, par exemples dans les communes ? Ou alors des documents ont-ils été égarés ? Quand et comment va-t-on introduire les données manquantes ? La ministre va-t-elle faire appel à du personnel supplémentaire pour combler l'arriéré ?

Est-il exact qu'à peine une dizaine d'agents doivent traiter annuellement 250 000 condamnations, ce qui correspond à 25 000 dossiers par personne ? Comment peut-on justifier une telle charge de travail ? Est-ce la cause de ces gros retards ? Autrement dit, des dossiers restent-ils chaque année en souffrance ?

De quelle manière traite-t-on les nouveaux dossiers ? Selon le principe « dernier entré, premier sorti », bien connu de la ministre ? Du temps où elle était responsable de la politique d'asile, je l'ai entendue souvent sur ce thème. Ou bien va-t-on tout traiter en vrac ? Quelles initiatives la ministre a-t-elle déjà prises pour faciliter l'introduction des données ?

Pourquoi conserve-t-on pour l'instant les casiers judiciaires communaux ? Quelle décision la ministre a-t-elle prise au juste ? Quand et comment a-t-on informé les communes ?

Voorzitter: de heer Alain Courtois*(De vergadering wordt geopend om 11.05 uur.)***Vraag om uitleg van de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over «de onvolledigheid van de strafregisters en de verdere digitalisering» (nr. 5-2833)**

De heer Bart Laeremans (VB). – De onderzoeksrechters klagen er meer dan terecht over dat de strafregisters onvolledig zijn en traag worden aangevuld. Door de inefficiëntie van het systeem beschikken we slechts over volledige veroordelingsstatistieken tot het jaar 2005. Er blijkt een achterstand van maar liefst 300 000 veroordelingen te zijn. Dat is bijzonder veel en ik citeer in dat verband Antwerps parketwoordvoerder Van Tigchelt: “En dat is vooral lastig wanneer je te maken hebt met draaideurcriminelen die snel hervallen. Tussen veroordeling en registratie in het Centraal Strafregister kunnen maanden verlopen.”

Intussen heeft de minister beslist om de gemeentelijke strafregisters nog een tijd te handhaven, hoewel het systeem zeer tijdrovend en gebrekkig is. Op het Centraal Strafregister blijken dan weer amper tien personeelsleden te zitten, die jaarlijks 250 000 vonnissen en arresten manueel moeten inbrengen. Dat moet tot ernstige fouten en hiaten leiden.

De minister kondigt nu aan dat alles opgelost zal zijn in 2014, wanneer de grote databank JustX in gebruik wordt genomen en alles wordt geautomatiseerd. Daar hoopt de minister althans op, maar zeker is het niet en bovendien zal dat de achterstand niet zomaar wegwerken.

De gemeenten ondergaan de hele situatie intussen bijzonder lijdzaam. In onze gemeente hoor ik bijvoorbeeld dat er over de zaak helemaal niet ernstig is gecommuniceerd.

Kan de minister bevestigen dat er inderdaad slechts volledige statistieken zijn tot 2005? Wat is de oorzaak daarvan? Liggen de te registreren veroordelingen te wachten bij de diensten van het Centraal Strafregister of elders, bijvoorbeeld bij de gemeenten? Of zijn er documenten verloren gegaan? Tegen wanneer en op welke wijze zullen de ontbrekende gegevens worden ingebracht? Is de minister bereid extra personeel in te schakelen om de achterstand versneld in te halen?

Klopt het dat er slechts tien personeelsleden ter beschikking staan om een jaarlijkse hoeveelheid van 250 000 veroordelingen te verwerken ofwel 25 000 dossiers per personeelslid? Hoe is zo'n onredelijke werklast te verklaren? Is de grote achterstand daaraan te wijten? Blijft er met andere woorden ieder jaar een deel liggen?

Op welke wijze worden de nieuwe dossiers verwerkt? Volgens het last in, first out-principe? Dat principe kent de minister zeer goed. Toen ze nog verantwoordelijk was voor asielzaken heb ik haar daar een en ander over horen vertellen. Of komt alles op grote stapels terecht? Welke initiatieven nam de minister reeds om de verwerking efficiënter te laten verlopen?

Om welke reden worden de gemeentelijke strafregisters

Jusque quand les casiers judiciaires communaux seront-ils maintenus ? En attendant, combien d'équivalents temps plein les communes doivent-elles affecter à cette tâche ? Une partie des collaborateurs est-elle détachée par l'autorité fédérale ou subventionnée par celle-ci ?

Quelles bonnes raisons la ministre a-t-elle de croire que la grande base de données JustX sera opérationnelle en 2014 et que tous les jugements seront alors automatiquement introduits ? Tous les magistrats ou tous les greffes disposeront-ils du matériel et du logiciel idoines ? Comment la ministre assure-t-elle que tous les tribunaux auront accès au nouveau système ?

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice. – *Les statistiques complètes vont jusqu'à 2006. Depuis lors, toutes les condamnations n'ont pas été enregistrées car le service du Casier judiciaire central est submergé. Les condamnations les plus récentes, ainsi que celles qui n'ont pas encore fait l'objet d'une demande d'extrait, n'ont pas encore été traitées. On ne délivre aucun extrait de casier judiciaire tant que toutes les condamnations de l'intéressé n'ont pas été inscrites. J'ai proposé que les condamnations non enregistrées soient automatiquement importées depuis les greffes des tribunaux de police, ce qui n'est pas possible pour le moment.*

Actuellement, 17 agents du service du Casier judiciaire central sont chargés d'ouvrir des dossiers et de les compléter. Ces dossiers se composent, outre les 250 000 condamnations, d'autres documents comme les avis d'opposition dans le délai extraordinaire, les arrêts de réhabilitation, les arrêtés de grâce etc. L'arriéré est principalement dû au fait que les greffes des tribunaux de police ne sont pas encore connectés au Casier judiciaire central. Il s'agit d'une de mes priorités, en vue d'augmenter la fiabilité et la complétude des informations du Casier judiciaire central. Cela permettra non seulement d'accélérer la délivrance d'un extrait de casier judiciaire, mais aussi d'établir des statistiques dans des délais acceptables.

Le service du Casier judiciaire central observe l'ordre suivant : chaque identité nouvelle est immédiatement enregistrée au Casier judiciaire central, de sorte qu'un extrait vierge ne puisse jamais être délivré à un individu qui a été condamné ; pour les dossiers existants, on inscrit en priorité les condamnations les plus lourdes, en terminant par les condamnations de police.

Il faudra conserver les casiers judiciaires communaux tant que le Casier judiciaire central ne contiendra pas l'ensemble des condamnations. Il est bon de le rappeler : si toutes les condamnations à des peines de police figurent aux casiers judiciaires communaux, seules apparaissent au Casier judiciaire central celles prononcées pour infraction aux dispositions du Code pénal ou assorties d'une déchéance du droit de conduire. Afin de pouvoir inscrire directement toutes les informations au Casier judiciaire central, les greffes des tribunaux de police doivent d'abord être en mesure de s'y connecter.

J'ai avisé par circulaire les bourgmestres que la connexion des administrations communales au Casier judiciaire central

voorlopig gehandhaafd? Welke beslissing heeft de minister op dat vlak precies genomen? Hoe en wanneer werd er gecommuniceerd naar de gemeenten? Tot wanneer blijven de gemeentelijke strafregisters bestaan? Hoeveel voltijdse equivalenten blijven er in de gemeenten in afwachting noodzakelijk voor dat werk? Is een deel van de medewerkers federaal gedetacheerd of gesubsidieerd?

Welke goede redenen heeft de minister om aan te nemen dat de grote databank JustX begin 2014 in werking zal zijn en dat alle uitspraken vanaf dan automatisch zullen worden verwerkt? Zullen alle magistraten of griffies tegen dan over de gepaste soft- en hardware beschikken? Hoe waarborgt de minister dat tegen dan alle rechtbanken op het nieuwe systeem aangesloten zullen zijn?

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie. – *De statistieken zijn compleet tot en met 2006. De latere veroordelingen zijn niet allemaal geregistreerd omdat de toevloed te groot is voor de dienst Centraal Strafregister. Nog niet verwerkt zijn de veroordelingen in de recentste dossiers en veroordelingen die nog niet het voorwerp hebben uitgemaakt van een aanvraag tot het verkrijgen van een uittreksel uit het strafregister. Geen enkel uittreksel uit het strafregister wordt afgegeven zolang alle veroordelingen van de betrokkene nog niet zijn geregistreerd. Ik heb voorgesteld de niet-geregistreerde veroordelingen automatisch te importeren vanuit de griffies van de politierechtbanken, maar dat wordt pas mogelijk op het ogenblik dat die griffies de veroordelingen rechtstreeks in het Centraal Strafregister kunnen invoeren.*

In de dienst Centraal Strafregister zijn er op het ogenblik 17 personen belast met het aanmaken en vervolledigen van de dossiers van het Centraal Strafregister. Naast de 250 000 veroordelingen zelf, maken ook andere documenten deel uit van een dossier in het strafregister, zoals berichten van verzet tijdens de buitengewone termijn, arresten van eerherstel, genadebesluiten enzovoort. De achterstand in de registratie is voornamelijk het gevolg van het feit dat de griffies van de politierechtbanken nog niet zijn aangesloten op het Centraal Strafregister. Dat is voornamelijk een van mijn prioriteiten, zodat de gegevens van het Centraal Strafregister betrouwbaarder worden en het aantal geregistreerde gegevens gevoelig wordt verhoogd. Dat zal niet enkel resulteren in een verkorting van de tijdsperiode waarbinnen een uittreksel uit het strafregister kan worden verkregen, maar maakt het ook mogelijk binnen een aanvaardbare termijn statistieken op te stellen.

De dienst Centraal Strafregister hanteert een volgorde bij de registratie. Elke nieuwe identiteit wordt onmiddellijk geregistreerd in het Centraal Strafregister zodat voor een veroordeelde persoon nooit een blanco uittreksel kan worden afgeleverd. Vervolgens worden, voor de bestaande dossiers, prioritair de veroordelingen van de zwaarste tot de lichtste geregistreerd. Tot slot worden de politieveroordelingen voor de nieuw aangemaakte dossiers geregistreerd.

De gemeentelijke strafregisters moeten behouden blijven zolang het Centraal Strafregister niet alle veroordelingen bevat. Hierbij moeten we benadrukken dat de wet vandaag bepaalt dat het Centraal Strafregister niet alle veroordelingen tot politiestrafpen registreert, maar enkel degene die een inbreuk op het Strafwetboek uitmaken of die gepaard gaan

était reportée. Cette circulaire, signée le 12 décembre, a été publiée au Moniteur belge du 27 décembre 2012, mais les communes avaient déjà été contactées par courriel le 21 décembre.

Les administrations communales seront tenues au courant des développements, soit par l'Union des villes et communes avec laquelle mon département échangera très bientôt des informations, soit, le cas échéant, par le canal de nouvelles circulaires aux bourgmestres.

La loi disposera que cette situation ne pourra perdurer au-delà du 31 décembre 2014, avec la faculté pour le Roi de mettre fin aux casiers communaux si les conditions que j'ai mentionnées sont réalisées avant cette date. Il m'est impossible de répondre à la question portant sur le personnel communal affecté au casier judiciaire communal ; en tout cas, aucun agent fédéral n'a été détaché.

Pour 2014, nous visons à l'introduction automatique des peines prononcées par les tribunaux de police, lesquelles représentent 70% de la charge de travail. Dans une première phase, à l'horizon décembre 2013, une interface centrale reliera l'application des tribunaux de police au Casier judiciaire central. Ce projet a été approuvé par le Conseil des ministres en décembre 2012 et son exécution commencera en janvier 2013. Cela signifie que dès janvier 2014, la charge de travail aura diminué du fait qu'au moins la moitié des condamnations prononcées par les tribunaux de police seront introduites automatiquement au Casier judiciaire central. Un perfectionnement, utilisant la base de données centrale, est prévu pour 2014.

M. Bart Laeremans (VB). – *Je débute par le dernier point, la charge pour les communes. C'est un article bien informé dans De Tijd du 4 décembre qui avait suscité l'émotion. Je constate que la circulaire ministérielle a été prise ultérieurement, et que les communes n'ont été au courant que le 21 décembre, alors qu'il s'agit pour elles d'une charge de travail importante. Je suppose que certaines communes comptaient sur la disparition de cette contrainte, ce qui aurait libéré quelques agents. En raison de l'impéritie de la Justice, elles devront encore assumer durant deux ans cette lourde tâche. Dans ma commune de 36 000 habitants, un membre du personnel y est occupé à temps plein. La ministre grève ainsi les finances communales, sans espoir d'amélioration à court terme : la situation peut durer jusqu'au 31 décembre 2014 ... pour autant que tout soit résolu d'ici là.*

Il est surprenant d'entendre la ministre déclarer, sans autre précision, que dix-sept personnes suffisent au Casier judiciaire central. Je n'en crois rien. C'est, selon moi, le sous-encadrement de ce service qui est à la base des retards.

met een verval van het recht tot sturen. De gemeentelijke strafregisters registreren ook alle andere politiestraffen. Om alle informatie in het Centraal Strafregister te kunnen registreren, moeten de griffies van de politierechtbanken eerst op het Centraal Strafregister worden aangesloten en de veroordelingen rechtstreeks kunnen invoeren.

Ik heb de burgemeesters met een omzendbrief op de hoogte gebracht dat de aansluiting van de gemeentelijke administraties op het Centraal Strafregister wordt uitgesteld. Die omzendbrief werd op 12 december ondertekend en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* van 27 december 2012, maar de gemeenten waren al op 21 december via e-mail gecontacteerd.

De gemeentelijke administraties zullen van de evolutie op de hoogte worden gehouden, hetzij via de verenigingen van steden en gemeenten, waarmee mijn departement zeer binnenkort informatie zal uitwisselen, hetzij via omzendbrieven die ik, indien nodig, opnieuw aan de burgemeesters zal richten.

De wet zal bepalen dat die situatie wordt gehandhaafd tot 31 december 2014 ten laatste, met de mogelijkheid voor de Koning om de gemeentelijke strafregisters voortijdig af te schaffen indien de voorwaarden die ik heb omschreven, nagekomen zijn. Ik kan geen antwoord geven op de vraag over het personeel op gemeentelijk niveau, belast met de taken betreffende het gemeentelijk strafregister. Er is in ieder geval geen federaal gedetacheerd personeel.

Voor 2014 mikken we op automatisch invoeren van de straffen vanuit de politierechtbanken, goed voor 70% van de werklast. In een eerste fase die in december 2013 wordt opgeleverd, zal de applicatie van de politierechtbanken gekoppeld worden via een centrale databank met het Centraal Strafregister. Dat project is goedgekeurd door de Ministerraad in december 2012 en de uitvoering start in januari 2013. Dat betekent dat vanaf januari 2014 de werklast effectief moet zijn verminderd doordat minstens al de helft van de straffen komende van de politierechtbanken automatisch zullen worden ingevoerd in het Centraal Strafregister. Een verdere verbetering is gepland voor 2014 vertrekkende van de centrale databank.

De heer Bart Laeremans (VB). – Ik begin bij het laatste punt, de lasten voor de gemeenten. De commotie is eigenlijk ontstaan door een zeer degelijk bericht in *De Tijd* van 4 december. Ik stel vast dat de omzendbrief van de minister pas nadien werd opgesteld en dat de gemeenten pas op 21 december op de hoogte waren, terwijl het voor hen toch om een belangrijke werklast gaat. Ik kan me voorstellen dat sommige gemeenten er al op rekenden dat die werklast zou wegvallen en dat ze daardoor één, twee of drie personeelsleden zouden winnen. Door het falen van Justitie worden ze opnieuw voor twee jaar met een toch wel zware opdracht belast. In mijn eigen gemeente, met 36 000 inwoners, bijvoorbeeld heeft het betrokken personeelslid een voltijds job aan dat werk. Dat is niet min. De minister belast hiermee de financiën van de gemeenten, zonder duidelijk perspectief op snel beterschap. Het kan nog tot 31 december 2014 duren, als het dan allemaal al opgelost zal zijn.

Het verwondert me dat de minister, zonder er echt op in te

Puisqu'une commune de 36 000 habitants comme Grimbergen emploie un équivalent temps plein, des enregistrements sérieux et rapides au niveau national requièrent des centaines, ou au moins des dizaines, d'agents. Actuellement, chacune de ces dix-sept personnes est chargée de quelque 15 000 dossiers. C'est insoutenable et inadmissible. Ce n'est pas ainsi que le problème sera rapidement résolu. Je peux déjà prédire que l'arriéré ne sera pas résorbé d'ici la fin 2014. Je m'étonne aussi que la ministre n'ait pas répondu au volet relatif au personnel supplémentaire.

Selon la ministre, on ne délivre jamais d'extrait où ne figurent pas toutes les condamnations, ni d'extrait vierge pour une identité nouvelle. Cela n'est pas clair. Je ne comprends pas comment le Casier judiciaire central peut refuser de délivrer un extrait parce qu'il serait incomplet. On peut toujours délivrer un extrait comportant les informations disponibles. Tout cela me semble bizarre et j'ai l'impression qu'en l'espèce, la ministre est mal renseignée par ses services. Sa réponse renferme des contradictions et ne témoigne pas de beaucoup de professionnalisme. Dix-sept personnes ne suffisent absolument pas à la tâche. Toute personne sensée commencerait par renforcer le service, car une information exacte est essentielle pour les services de police comme pour les magistrats. Je ne comprends pas pourquoi la ministre n'en fait pas une priorité, et continuerai à suivre le dossier.

**Demande d'explications de
M. Gérard Deprez à la ministre de la Justice
sur «l'existence d'une ordonnance de
protection pour les femmes victimes de
violences conjugales qui ne souhaitent pas
porter plainte» (n° 5-2847)**

M. Gérard Deprez (MR). – Je me suis réjoui de l'adoption par la Chambre, le 3 mai dernier, de la loi relative à l'interdiction temporaire de résidence en cas de violence domestique. En effet, le procureur du Roi pourra désormais ordonner une interdiction de résidence immédiate s'il ressort de faits ou de circonstances que la présence d'une personne majeure à la résidence représente une menace grave pour la sécurité d'une ou de plusieurs personnes.

Cependant, bien qu'il s'agisse d'un pas supplémentaire dans la lutte contre la violence conjugale et d'une aide concrète pour les victimes souvent confrontées au problème du logement, cette ordonnance nécessite, semble-t-il, que la femme victime de violence ait porté plainte.

Or trop peu de victimes de violence entre partenaires entreprennent des démarches auprès de la police. Une étude menée par l'Institut pour l'égalité entre les femmes et les hommes révèle que, sur un échantillon de 2 000 personnes victimes de violence, à peine 3,3% ont déposé plainte à la

gaan, zomaar verklaart dat zeventien personeelsleden het werk in het Centraal Strafrechtregister wel rond krijgen. Ik geloof dat niet. Volgens mij zorgt de zwakke bezetting van die dienst er precies voor dat het allemaal zo traag verloopt. Als een gemeente als Grimbergen, met 36 000 inwoners, daarvoor een voltijds personeelslid nodig heeft, dan zijn er een paar honderd of in elk geval vele tientallen personeelsleden nodig om de registratie op nationaal niveau ernstig en snel aan te pakken. Elk van de huidige zeventien mensen kijkt nu namelijk aan tegen een werklust van 15 000 dossiers. Dat is onaanvaardbaar en ondraaglijk. Op die manier zal het probleem niet snel opgelost geraken. Ik kan nu al voorspellen dat de achterstand eind 2014 niet zal zijn weggewerkt. Ik vind het ook zeer merkwaardig dat de minister op mijn vraag naar extra personeel niet heeft geantwoord.

Volgens de minister worden er geen uittreksels uit het strafregister afgeleverd als niet alle veroordelingen erop staan en wordt er bij nieuwe identiteiten nooit een blanco strafregister afgeleverd. Dat is tegenstrijdig en helemaal niet duidelijk. Ik begrijp ook niet hoe het Centraal Strafrechtregister kan beslissen dat geen uittreksel wordt afgeleverd omdat niet alles is ingevuld. Men kan toch ten minste al een uittreksel afleveren met wat men zeker al weet. Het is allemaal heel bizar en ik denk dat de minister op dat vlak door haar diensten onvoldoende werd ondersteund. Haar antwoord bevat tegenstrijdigheden en getuigt van een gebrek aan professionalisme. Zeventien mensen is absoluut te weinig om de werklust aan te kunnen. Iemand met een beetje gezond verstand zou om te beginnen die dienst versterken, want het is broodnodig dat politiediensten en magistraten over accurate informatie kunnen beschikken. Ik begrijp niet dat de minister daarvan geen prioriteit maakt. We blijven het dossier zeker volgen.

**Vraag om uitleg van de heer Gérard Deprez
aan de minister van Justitie over «het
bestaan van een beschermingsordonnantie
voor vrouwen die als slachtoffer van
huiselijk geweld geen klacht wensen in te
dienen» (nr. 5-2847)**

De heer Gérard Deprez (MR). – Tot mijn tevredenheid heeft de Kamer op 3 mei jongstleden de wet betreffende het tijdelijk huisverbod in geval van huiselijk geweld aangenomen. Voortaan kan de procureur des Konings een onmiddellijk huisverbod uitvaardigen wanneer uit feiten of omstandigheden blijkt dat de aanwezigheid van een meerderjarige persoon in de verblijfplaats een ernstig gevaar oplevert voor een of meer andere personen aldaar.

Hoewel een dergelijke ordonnantie een stap vooruit is in de strijd tegen het echtelijk geweld en een concrete hulp betekent voor de slachtoffers ervan die vaak af te rekenen hebben met een huisvestingsprobleem, vereist de procedure wel dat het vrouwelijke slachtoffer klacht heeft ingediend.

Al te weinig slachtoffers van echtelijk geweld richten zich echter tot de politie. Uit een studie van het Instituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen blijkt dat op een steekproef van 2 000 slachtoffers van echtelijk geweld amper 3,3% persoonlijk een klacht indient bij de politie.

police en s’y rendant elles-mêmes.

Beaucoup de femmes ne désirent pas ou n’osent porter plainte. Certaines ont peur que leur mari n’aille en prison, d’autres craignent des représailles et d’autres encore ne souhaitent tout simplement pas s’engager dans un long combat devant un tribunal.

Face à ce constat, la France a mis en place, via la loi du 9 juillet 2010, un dispositif qui permet d’offrir des garanties aux victimes sans qu’elles n’aient nécessairement recours à la procédure pénale. Il s’agit d’une ordonnance de protection qui permet au juge de prendre, dans l’urgence et sans dépôt de plainte, des mesures pour protéger les femmes victimes de violences conjugales.

Grâce à cette ordonnance, le juge aux affaires familiales peut évincer le partenaire violent du domicile, l’empêcher d’entrer en relation avec la victime ou encore définir les modalités d’exercice de l’autorité parentale, y compris l’interdiction de sortie du territoire pour les enfants.

En Belgique, d’après les renseignements dont je dispose, la loi relative à l’interdiction temporaire de résidence en cas de violence domestique n’est toujours pas appliquée. Il semble que les parquets attendent les arrêtés royaux d’exécution contenant des dispositions relatives aux sanctions en cas de non-respect de l’interdiction de résidence. Confirmez-vous ces informations, madame la ministre ? Si oui, savez-vous quand les arrêtés royaux d’exécution seront disponibles ?

L’ordonnance de protection prévue par la loi française permet de protéger les femmes victimes qui ne désirent pas porter plainte. Estimez-vous que l’adoption de cette disposition en Belgique contribuerait également à protéger les femmes victimes de violence sur notre territoire, ou pensez-vous que la loi récemment adoptée prévoit des dispositions suffisantes pour faire face à la violence domestique en cas de non-dépôt de plainte ?

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice. – La loi du 15 mai 2012 relative à l’interdiction temporaire de résidence en cas de violence domestique et la loi du 15 juin 2012 tendant à réprimer le non-respect de l’interdiction temporaire de résidence en cas de violence domestique et modifiant les articles 594 et 627 du Code judiciaire ont été publiés au *Moniteur belge* le 1er octobre 2012. Les deux lois sont entrées en vigueur le 1er janvier 2013. Aucune des deux lois ne requiert des arrêtés d’exécution. Je précise toutefois que la rédaction d’une circulaire commune du Collège des procureurs généraux, de la ministre de l’Intérieur et de moi-même visant à encadrer l’entrée en vigueur de ces deux lois a été finalisée en décembre de l’année dernière.

En ce qui concerne votre question sur la législation française protégeant également les femmes qui ne souhaitent pas porter plainte et l’éventuelle possibilité d’instaurer un tel système, je peux vous indiquer que le droit pénal belge connaît très peu de délits sur plainte. Il en existe quelques-uns tels que le harcèlement, la calomnie et la diffamation, mais pour le reste, aucune plainte n’est nécessaire pour engager des poursuites pénales. Notre législation ne doit pas être adaptée sur ce

Veel vrouwen wensen of durven geen klacht in te dienen. Sommige vrouwen vrezen dat hun echtgenoot de gevangenis ingaat, andere zijn beducht voor weerwraak en nog andere wensen het lange gevecht voor de rechtbank gewoonweg niet aan te gaan.

In het licht hiervan heeft de Franse staat bij wet van 9 juli 2010 een regeling getroffen die de slachtoffers waarborgen biedt, zonder dat ze noodzakelijkerwijze een strafgeding hoeven aan te spannen. Met een beschermingsordonnantie kan de rechter in geval van dringende noodzaak en bij ontstentenis van enige klacht, maatregelen opleggen ter bescherming van vrouwen die het slachtoffer zijn van echtelijk geweld.

Dankzij de ordonnantie kan de familierechter de gewelddadige partner uit de echtelijke woonst plaatsen, hem beletten contact op te nemen met het slachtoffer en modaliteiten bepalen betreffende de uitoefening van de ouderlijke macht, inclusief het verbod voor de kinderen het grondgebied te verlaten.

In België wordt de wet betreffende het tijdelijk huisverbod in geval van huiselijk geweld nog steeds niet toegepast, althans volgens de inlichtingen waarover ik beschik. Naar verluidt, wachten de parketten op de koninklijke uitvoeringsbesluiten met bepalingen betreffende de sancties in geval van overtreding van het huisverbod.

Bevestigt u die inlichtingen, mevrouw de minister? Zo ja, weet u wanneer de koninklijke uitvoeringsbesluiten beschikbaar zijn?

Dankzij de beschermingsordonnantie waarin de Franse wet voorziet, kunnen vrouwelijke slachtoffers die geen klacht wensen in te dienen, toch beschermd worden. Bent u van oordeel dat een wijziging van de Belgische wet in die zin zou kunnen bijdragen tot de bescherming van vrouwen die op ons grondgebied het slachtoffer zijn van geweld, of denkt u dat ook de onlangs aangenomen wet voldoende bepalingen bevat om het hoofd te kunnen bieden aan huishoudelijk geweld wanneer geen klacht wordt ingediend?

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie. – De wet van 15 mei 2012 betreffende het tijdelijk huisverbod in geval van huishoudelijk geweld en de wet van 15 juni 2012 tot bestraffing van de overtreding van het tijdelijk huisverbod en tot wijziging van de artikelen 594 en 627 van het *Gerechtigd Wetboek* zijn op 1 oktober 2012 in het *Belgisch Staatsblad* gepubliceerd. Beide wetten zijn op 1 januari 2013 in werking getreden. Geen van beide wetten vereist nog uitvoeringsbesluiten. Ik preciseer evenwel dat het College van procureurs-generaal, de minister van Binnenlandse Zaken en ikzelf in december 2012 een rondzendbrief hebben opgesteld waarmee we een kader aanreiken voor de inwerkingtreding van beide wetten.

Op uw vraag over de Franse wetgeving die ook vrouwen beschermt die geen klacht wensen in te dienen en over de eventuele invoering van een dergelijke regeling bij ons, kan ik antwoorden dat de Belgische strafwet zeer weinig klachtmisdrijven kent. Er zijn er enkele zoals pestgedrag, laster en eerroof, maar voor het overige is er geen klacht vereist om strafvervolgung in te stellen. Onze wetgeving dient dus niet te worden gewijzigd.

point.

Pour terminer, je souligne que, concernant la problématique plus élargie de la violence intrafamiliale, nous disposons également de la circulaire COL 3/2006 sur la définition de la violence intrafamiliale et la maltraitance d'enfants extrafamiliale, l'identification et l'enregistrement des dossiers par les services de police et les parquets, ainsi que de la circulaire COL 4/2006 relative à la politique criminelle en matière de violence dans le couple, circulaires qui contribuent à encadrer l'approche intégrée de la violence au sein du couple.

M. Gérard Deprez (MR). – La réponse de la ministre me fournit des informations supplémentaires, notamment que la circulaire a été prise.

Le Procureur du Roi peut-il désormais ordonner, même en l'absence de plainte, l'interdiction de résidence immédiate ?

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice. – Je vous ferai parvenir la circulaire de décembre 2012.

Demande d'explications de M. Hassan Bousetta à la ministre de la Justice sur «la loi de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude» (n° 5-2853)

M. Hassan Bousetta (PS). – Selon un article de presse du mois de décembre 2012, une mère infanticide s'est suicidée dans sa cellule du quartier des femmes de Lantin.

En août dernier, cette dame avait été déclarée, par la Chambre du conseil de Verviers, irresponsable de l'assassinat de sa fille et des blessures infligées à son fils en novembre 2011. En conséquence, elle relevait de la loi de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude.

Cette loi a fait l'objet de nombreuses critiques portant notamment sur l'ambiguïté de la mesure d'internement, entre soin et sécurité, ou sur les lacunes du soin, tant en annexe psychiatrique de prison que dans les établissements de défense sociale.

Dans le cas dont il est question ici, Me Adrien Masset, l'avocat qui défendait les intérêts de l'intéressée, dénonce la décision prise en septembre dernier par la Commission de défense sociale. Celle-ci interdisait à sa cliente « d'être soignée dans un établissement proche de son domicile vu sa localisation et la gravité des faits pour lesquels elle avait été jugée irresponsable ».

Il semble qu'un avis psychiatrique ait fait état « d'un réel risque de décompensation dépressive perceptible » et que les mesures idoines n'aient alors pas été prises.

On rappellera que la Cour européenne des Droits de l'Homme a déjà condamné l'État belge à plusieurs reprises dans le contexte de cette loi de défense sociale.

Des praticiens dénoncent régulièrement cette situation où des personnes internées par décision judiciaire – qui ont fait l'objet d'une décision de la Commission de défense sociale précisant l'endroit où cet internement doit être exécuté –

Tot slot beschikken we voor de problematiek van het intrafamiliaal geweld in brede zin tevens over rondzendbrief COL 3/2006 over de bepaling van het intrafamiliale geweld en de extrafamiliale kindermishandeling, de identificatie en de registratie van de dossiers door de politiediensten, evenals over rondzendbrief COL 4/2006 betreffende het strafbeleid inzake echtelijk geweld. Beide rondzendingbrieven bieden een kader voor de geïntegreerde aanpak van het partnergeweld.

De heer Gérard Deprez (MR). – Met haar antwoord bezorgt de minister me extra informatie, meer bepaald over de rondzendbrief die is uitgewerkt.

Kan de procureur des Konings voortaan een onmiddellijk huisverbod uitvaardigen, ook als er geen klacht werd ingediend?

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie. – Ik zal u de rondzendbrief van december 2012 laten geworden.

Vraag om uitleg van de heer Hassan Bousetta aan de minister van Justitie over «de wet tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen en gewoontemisdadigers» (nr. 5-2853)

De heer Hassan Bousetta (PS). – Volgens een persartikel van december 2012 heeft een moeder die haar kind had vermoord zich in haar cel in de vrouwenafdeling van de Lantingevangenis verhangen.

In augustus jongstleden werd de vrouw door de raadkamer van Verviers ontoerekeningsvatbaar bevonden voor de moord op haar dochter en het verwonden van haar zoon in november 2011. Bijgevolg viel ze onder de wet tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen en gewoontemisdadigers.

Deze wet wordt fel bekritiseerd wegens de tweevoudige doelstelling van de interneringsmaatregel, namelijk verzorging en veiligheid, en wegens het gebrek aan zorg, zowel in de psychiatrische afdeling van de gevangenis als in de inrichtingen tot bescherming van de maatschappij.

In dit geval protesteert de advocaat van de betrokkene, meester Adrien Masset, tegen de beslissing die de Commissie tot Bescherming van de Maatschappij in september heeft genomen. De Commissie verbood zijn cliënte verzorgd te worden in een instelling vlakbij haar woonplaats, gezien de plaats en de ernst van de feiten waarvoor ze ontoerekeningsvatbaar werd geacht.

Naar het schijnt was er een psychiatrisch rapport waarin stond dat er een echt risico was op een duidelijke depressieve decompensatie, maar werden hiervoor geen passende maatregelen genomen.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft de Belgische staat al verschillende keren veroordeeld in verband met deze wet tot bescherming van de maatschappij.

Artsen protesteren regelmatig tegen situaties waarbij de

restent en réalité en prison, même si c'est en annexe psychiatrique.

Madame la ministre, pouvez-vous faire le point dans ces dossiers qui soulèvent des difficultés multiples et dans lesquels la priorité aux soins à prodiguer au malade ne semble pas toujours pouvoir être respectée de manière optimale ? En particulier, quelles sont les mesures qui sont aujourd'hui envisagées par le gouvernement pour observer l'absolue nécessité d'éviter des drames tels que celui qui m'a inspiré cette question ?

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice. – Le cas auquel vous faites référence est un cas très malheureux. Mais il ne trouve pas son origine dans les difficultés que rencontre actuellement la Belgique concernant la situation des internés.

La personne en question n'était pas laissée sans soins à l'annexe psychiatrique de Lantin, mais elle refusait certains soins, notamment sa médication. Je ne peux pas en dire davantage.

Il est clair que la problématique de l'internement se pose de manière aiguë en Belgique. D'une part, la législation actuellement en vigueur ne répond plus adéquatement aux exigences d'une justice moderne et, d'autre part, le placement des internés dans des institutions de soins adaptées pose de réels problèmes.

Je voudrais néanmoins attirer votre attention sur les mesures communiquées au Comité des ministres du Conseil de l'Europe dans le cadre de l'exécution du récent arrêt de la Cour européenne des droits de l'homme dont vous faites mention ; ces mesures figurent aussi dans des rapports à destination du Comité européen pour la prévention de la torture, du Comité des Nations Unies contre la torture et du Comité des droits de l'homme aux Nations Unies.

Les mesures prises sont les suivantes.

Un circuit de soins sera mis en place, il permettra d'orienter plus rapidement les internés vers des formules de soins qui leur conviennent. Un site internet sur les soins de santé mentale et les circuits de soins a été mis en ligne (www.psy107.be). Des coordinateurs de soins ont aussi été désignés. Ils sont chargés de développer ces circuits de soins et d'en assurer un bon fonctionnement. Ils assurent aussi le lien entre les instances décisionnelles en matière d'internement et les institutions de soins psychiatriques. Ils ont pour fonction d'aider les services qui s'occupent de l'orientation des internés à trouver des établissements appropriés en fonction des besoins.

Des équipes de soins pluridisciplinaires ont été installées en 2007 dans les annexes psychiatriques des prisons. Elles se composent d'un psychiatre, d'un psychologue, d'un assistant social, d'un infirmier psychiatrique, d'un ergothérapeute, d'un kinésithérapeute et d'un éducateur.

L'État belge prépare l'entrée en vigueur de la loi relative à l'internement.

Enfin, de nouvelles institutions psychiatriques pour personnes internées sont en cours de construction à Gand et à Anvers. Elles devraient pouvoir accueillir 450 personnes. Ces nouvelles places permettront de mieux accueillir les internés.

En Wallonie, dans le cadre du travail mené en vue d'une

Commissie tot Bescherming van de Maatschappij beslist waar iemand moet worden geïnterneerd, maar de betrokkenen in weerwil van die beslissing toch in de gevangenis blijven, ook al is het in een bijbehorende psychiatrische afdeling.

Mevrouw de minister, kunt u deze dossiers onderzoeken, die aanleiding geven tot heel wat problemen en waarbij de zorg voor de patiënt niet altijd optimaal is? Welke maatregelen zal de regering nemen om dergelijke drama's te vermijden?

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie. – *Het feit waaraan u refereert, is bijzonder droevig, maar het heeft niets te maken met de moeilijkheden die België momenteel heeft met betrekking tot de situatie van de geïnterneerden.*

De vrouw in kwestie werd niet zonder verzorging achtergelaten in de psychiatrische afdeling van Lantin, maar ze weigerde bepaalde zorg, namelijk de medicatie. Meer kan ik er niet over zeggen.

België kampt met een ernstig probleem inzake internering. Enerzijds beantwoordt de huidige wetgeving niet meer aan de behoeften van een moderne justitie en anderzijds moet er een oplossing komen voor de plaatsing van geïnterneerden in instellingen met aangepaste verzorging.

Ik wens toch uw aandacht te vestigen op de maatregelen die aan het Comité van Ministers van de Raad van Europa werden meegedeeld in het kader van de uitvoering van een recent arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, waarnaar de heer Bousetta verwees. Die maatregelen staan ook in rapporten voor het Europees Comité voor de Preventie van Foltering, het VN-comité tegen foltering en het Mensenrechtencomité van de Verenigde Naties.

Volgende maatregelen werden genomen.

Er zal een zorgcircuit worden gecreëerd waardoor de geïnterneerden sneller de gepaste verzorging zullen krijgen. Er is een website over geestelijke gezondheidszorg en het zorgcircuit (www.psy107.be). Er werden zorgcoördinatoren aangesteld. Die zijn belast met de ontwikkeling van zorgcircuits en de goede werking ervan. Ze staan ook in voor de link tussen de instanties die beslissingen nemen inzake internering en de psychiatrische instellingen. Zij verlenen bijstand aan de diensten die een gepaste instelling zoeken die beantwoordt aan de behoeften van de geïnterneerden.

In 2007 werden in de psychiatrische afdelingen van de gevangnissen multidisciplinaire zorgesquipes geïnstalleerd. Deze bestaan uit een psychiater, een psycholoog, een maatschappelijk werker, een psychiatrisch verpleger, een ergotherapeut, een kinesitherapeut en een opvoeder.

De Belgische staat werkt aan de inwerkingtreding van de wet op de internering.

In Gent en Antwerpen worden nieuwe psychiatrische instellingen voor geïnterneerden gebouwd. Er zullen 450 personen kunnen worden ondergebracht. Dat zal in betere omstandigheden kunnen gebeuren dan voorheen.

Teneinde de opvangcapaciteit in Wallonië te vergroten, wordt een uitbreiding van de inrichting tot bescherming van de maatschappij van Paifve onderzocht; hier gaat het om 300 plaatsen. Die uitbreiding zal worden opgenomen in een nota

augmentation de la capacité d'accueil, l'agrandissement de l'établissement de défense sociale de Paifve est à l'étude ; il est question de 300 places. Cette extension figurera dans une note qui sera soumise au conseil des ministres durant le premier trimestre de cette année.

Le thème de l'internement nécessite par ailleurs une réflexion avec l'ensemble des acteurs concernés, y compris ceux du secteur de la santé mentale.

M. Hassan Bousetta (PS). – Nous partageons donc le même constat. Nombreuses sont les recommandations quant à l'amélioration du circuit des soins, mais on souhaiterait des décisions concrètes, même si leur coût est important. Le cas qui s'est présenté à la prison de Lantin – et qui a motivé ma demande d'explications – montre la nécessité de pouvoir adapter les soins, en annexe psychiatrique – vous avez mentionné quelques éléments – ou en établissement spécialisé. Nous devons rester attentifs à ce dossier.

Demande d'explications de M. Hassan Bousetta à la ministre de la Justice sur «le rapport annuel de Transparency International à l'occasion de la journée internationale de lutte contre la corruption» (n° 5-2854)

M. Hassan Bousetta (PS). – A l'occasion de la journée internationale de lutte contre la corruption, le 9 décembre, le Secrétaire général de l'ONU M. Ban Ki-moon a délivré le message suivant : « La lutte contre la corruption revêt un caractère d'autant plus urgent que la communauté internationale s'efforce d'atteindre les objectifs du Millénaire pour le développement d'ici à 2015 et d'établir un programme en vue de progrès économiques et sociaux pour l'après-2015 ».

Sous la plume de Caroline Lallemand, *Trends-Tendances* publiait sur son site internet le 5 décembre dernier un article intitulé : « La lutte contre la corruption, pas une priorité en Belgique » ; cet article a d'ailleurs été relevé dans diverses publications quotidiennes ou hebdomadaires, entre autres *L'Echo*.

Cet article rapporte les propos de la présidente de la section belge de *Transparency International* : « La promotion de l'intégrité et la gestion des conflits d'intérêts n'est pas une priorité politique en Belgique. La Belgique, contrairement aux pays scandinaves, n'est pas proactive à ce niveau. Il n'y a, par exemple, aucun code éthique pour les ministres, les membres de cabinets et les parlementaires et aucune politique globale d'intégrité qui dépasse les actions ponctuelles menées sous la pression de l'OCDE et du Conseil de l'Europe ».

La presse révèle également que la section belge de *Transparency International* serait menacée de disparition à court terme faute de soutien public suffisant. La Belgique pourrait ainsi être un des rares pays européens à ne plus compter de représentation de cette ONG internationale.

Ces déclarations ne sont guère flatteuses pour notre pays. Néanmoins, il faut aussi relever que la situation en Belgique est plus enviable que celle de bon nombre de pays, en ce compris dans l'Union européenne. Selon le rapport, la

die het eerste trimester van dit jaar aan de Ministerraad zal worden voorgelegd.

Alle betrokken sectoren, ook de sector geestelijke gezondheidszorg, moeten een reflectie maken over het thema van de internering.

De heer Hassan Bousetta (PS). – *We hebben dus hetzelfde beeld van de toestand. Er zijn veel aanbevelingen voor een verbetering van het zorgcircuit, maar er zouden concrete maatregelen moeten komen, zelfs al kosten ze veel geld. Het feit dat zich voordeed in de gevangenis van Lantin en dat aanleiding was voor mijn vraag, wijst op de noodzaak van een aangepaste verzorging in de psychiatrische afdeling of in een gespecialiseerde instelling. U haalde al enkele elementen aan. We moeten dit dossier blijven volgen.*

Vraag om uitleg van de heer Hassan Bousetta aan de minister van Justitie over «het jaarverslag van Transparency International ter gelegenheid van de internationale dag tegen corruptie» (nr. 5-2854)

De heer Hassan Bousetta (PS). – *Naar aanleiding van de internationale dag tegen corruptie, op 9 december, heeft de secretaris-generaal van de VN, de heer Ban Ki-moon gewezen op het belang van de strijd tegen corruptie daar de internationale gemeenschap de Millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling probeert te bereiken tegen 2015 en een programma wil uitwerken met het oog op de economische en sociale vooruitgang voor het tijdperk dat begint na 2015.*

Trends-Tendances publiceert op 5 december op zijn internetsite een artikel, geschreven door Caroline Lallemand, met als titel: "La lutte contre la corruption, pas une priorité en Belgique". Verschillende dagbladen en weekbladen, onder andere L'Echo, zijn trouwens ingegaan op dat artikel.

Dat artikel geeft de uitspraken van de voorzitter van de Belgische afdeling van Transparency International weer. Volgens haar is de bevordering van de integriteit en de aanpak van belangenconflicten geen politieke prioriteit in België. Ze voegt eraan toe dat België niet proactief is op dat vlak, in tegenstelling tot de Scandinavische landen. Er is bijvoorbeeld geen ethische code voor de ministers, de kabinetsleden en de parlementsleden en er is geen enkel globaal integriteitsbeleid dat verder reikt dan gerichte acties die worden geleid onder druk van de OESO en de Raad van Europa.

De pers onthult ook dat de Belgische afdeling van Transparency International op korte termijn dreigt te verdwijnen bij gebrek aan voldoende openbare steun. België zou daardoor één van de zeldzame Europese landen zijn waar geen vertegenwoordiging van die internationale ngo meer aanwezig is.

Die verklaringen zijn weinig vleidend voor ons land. De situatie van België is evenwel benijdenswaardiger dan die van heel wat andere landen, ook binnen de Europese Unie.

Belgique se classe en effet seizième sur l'indice de perception de la corruption.

Dans le contexte de cette actualité internationale, pourriez-vous, Madame la ministre, donner des éléments concernant les affaires judiciaires traitant de la corruption et leur évolution et préciser dans quelle mesure vous envisagez d'agir au niveau gouvernemental pour mieux dynamiser la lutte contre ce fléau ?

Par ailleurs, le gouvernement fédéral a-t-il été sollicité pour participer au sauvetage de la branche belge de *Transparency International* ?

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice. – Compte tenu du peu de temps imparti, il ne m'a pas été possible de demander des statistiques détaillées sur les cinq dernières années, mais dès que je serai en possession des chiffres, je vous les communiquerai. Toutefois, je précise qu'un certain nombre d'affaires sont effectivement pendantes en matière de corruption.

Transparency International est une organisation apolitique dont le fonctionnement est soutenu par les dons de particuliers et d'organisations. Je ne suis pas informée d'une demande faite par *Transparency International* au gouvernement fédéral en vue d'obtenir des fonds.

M. Hassan Bousetta (PS). – C'est très clair. Je remercie la ministre de sa réponse.

Demande d'explications de M. Bart Laeremans à la ministre de la Justice sur «la tuerie de Liège» (n° 5-2857)

M. Bart Laeremans (VB). – *Le 13 décembre 2011, Liège a été frappée par un terrible massacre au cours duquel cinq personnes ont perdu la vie et 123 personnes ont été blessées. J'ai déjà interrogé la ministre à ce sujet le 28 février 2012. Un an plus tard, de nombreuses questions sont toujours en suspens. C'est ce qu'a également montré l'émission Devoir d'enquête produite par la RTBF et diffusée le 5 décembre dernier sur La Une.*

La question cruciale se pose toujours de savoir si la tuerie n'aurait pas pu être évitée. Nordine Amrani était en tout cas bien connu des instances judiciaires vu son impressionnant palmarès criminel. Il possédait un arsenal impressionnant d'armes illégales de différents modèles. Il cultivait une quantité importante de cannabis dans des pots et était également impliqué dans d'autres délits en matière de drogues. Il a été condamné pour coups et blessures puis pour viol et était également mêlé à un meurtre. Il était aussi soupçonné de faits de mœurs. En outre – mais cela ne doit pas nous étonner – il n'a pas respecté les conditions de sa mise en liberté conditionnelle. Un des survivants a dit clairement : « Ce qui s'est passé aurait pu être évité si chacun avait fait son travail. Il est incroyable qu'une personne avec un tel passé ait encore pu se promener en liberté ».

Plus on pose des questions, plus il est clair que le dossier est truffé d'erreurs et de manquements. Ainsi, il reste très étrange qu'Amrani ait pu acquérir et financer un tel arsenal. Ses liens avec le gangster notoire Rosato n'ont pas été vérifiés. Il est

Volgens het rapport neemt België de zestiende plaats in op de corruptie-index.

Kan de minister, in de context van deze internationale situatie, informatie geven in verband met de rechtszaken betreffende corruptie en de ontwikkeling ervan? Wat is ze van plan te ondernemen op regeringsniveau om de strijd tegen die plaag te versterken?

Werd de federale regering overigens gevraagd bij te dragen aan de redding van de Belgische afdeling van Transparency International?

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie. – *Wegens het korte tijdsbestek heb ik geen gedetailleerde statistieken van de voorbije vijf jaren kunnen bekomen, maar zodra ik over de cijfers beschik, zal ik ze meedelen. Ik preciseer evenwel dat er inderdaad een aantal zaken in verband met corruptie aan de gang zijn.*

Transparency International is een apolitieke organisatie waarvan de werking wordt gesteund door giften van particulieren en organisaties. Ik ben niet op de hoogte van een vraag naar geld van Transparency International aan de federale regering.

De heer Hassan Bousetta (PS). – *Dat is zeer duidelijk. Ik dank de minister voor haar antwoord.*

Vraag om uitleg van de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over «het bloedbad in Luik» (nr. 5-2857)

De heer Bart Laeremans (VB). – *Op 13 december 2011 werd Luik getroffen door een vreselijk bloedbad, waarbij vijf doden vielen en 123 mensen gewond raakten. Ik heb de minister daarover al ondervraagd op 28 februari 2012. We zijn een jaar verder, maar veel vragen blijven onbeantwoord. Dat wordt ook aangetoond in de RTBF-uitzending van La Une, *Devoir d'enquête*, die op 5 december laatstleden te zien was.*

De hamvraag blijft of de moordpartij van Nordine Amrani niet kon worden vermeden. De dader stond in ieder geval bekend bij de gerechtelijke instanties, want zijn crimineel palmares oogde indrukwekkend. Hij bezat een zeer uitgebreid illegaal wapenarsenaal met duizenden patronen. Hij legde een grootschalige cannabisplantage aan en was betrokken bij nog andere drugsdelicten. Hij werd veroordeeld voor slagen en verwondingen, later voor verkrachting, en werd ook in verband gebracht met moord. Hij werd er ook van verdacht dat hij bij nog meer zedenfeiten betrokken was. En – hoeft het ons te verbazen? – hij trok zich niets aan van de voorwaarden van zijn voorwaardelijke invrijheidstelling, zonder dat daar op wat voor manier dan ook tegen werd opgetreden. Een van de nabestaanden is duidelijk: "Wat gebeurd is, kon vermeden worden indien iedereen zijn werk had gedaan. Dat iemand met zo'n geschiedenis nog vrij kon rondlopen, is ongelooflijk."

Hoe meer vragen worden gesteld, hoe duidelijker het wordt dat het dossier wemelt van fouten en mankementen. Zo blijft

également très étrange que l'on ait ouvert un dossier bis sans qu'il ait pu être consulté par les parties civiles. Il y a également des informations contradictoires sur la manière dont la femme de ménage d'Amrani a perdu la vie.

On a de plus en plus l'impression que de nombreux aspects de l'affaire Amrani ont été étouffés par la justice.

Selon un avocat des familles des victimes, les instances judiciaires auraient commis de grosses erreurs dans ce dossier. Il a donc déclaré qu'il pourrait dénoncer l'État belge.

Où en est ce dossier ? Connaît-on à présent les mobiles et objectifs d'Amrani ? Est-il exact que les enquêteurs émettent des doutes quant à la version officielle du suicide et estiment qu'il s'agirait plutôt d'un « accident » ?

Sait-on comment Amrani a pu se procurer cet arsenal ? Ses liens intenses avec le milieu du crime, notamment avec le gangster notoire Rosato, ont-ils été analysés ? Quel est le résultat de cette analyse ?

Dans quelle mesure la ministre partage-t-elle le point de vue des survivants et de La Une sur ce dossier, à savoir que des erreurs auraient été commises, notamment au niveau des contrôles effectués pendant la libération conditionnelle ? Quelles étaient les conditions précises de cette mise en liberté ? A-t-on réalisé une analyse approfondie et établi une liste des erreurs commises dans ce dossier en ce qui concerne le respect de la liberté conditionnelle ? Combien de fois s'est-on rendu au domicile d'Amrani ? Quelles étaient les constatations ? Qu'en est-il advenu ?

A-t-on procédé à une écoute ou à une surveillance téléphonique pour vérifier que cette personne respectait les conditions de sa mise en liberté ? Si non, pourquoi ?

Après de récents faits de mœurs, comment se fait-il qu'Amrani ait simplement été convoqué et pas immédiatement arrêté à son domicile ?

La ministre reconnaît-elle l'existence d'un dossier bis concernant la découverte de l'arsenal ? Que contient ce dossier ? Comment explique-t-elle que les parties civiles n'aient pas pu l'obtenir ?

Pouvez-vous nous en dire plus sur la manière dont Amrani a assassiné sa femme de ménage et sur les mobiles qui sont à la base de ce crime étrange ?

A-t-on suffisamment vérifié si l'attentat n'a pas été inspiré par des motifs religieux ? Pourquoi a-t-on d'abord communiqué que l'intéressé n'était pas musulman pratiquant alors qu'il est clairement apparu par la suite qu'il appartenait à une branche radicale de l'islam ?

Quelles conclusions ont-elles été tirées, sur le terrain et dans le pays, en ce qui concerne le suivi, par les maisons de justice, des criminels remis en liberté ? Cela a-t-il donné lieu à des recrutements ?

het zeer vreemd dat Amrani aan zo'n indrukwekkend wapenarsenaal kon komen en dat kon financieren. Zijn banden met topgangster Rosato werden niet nader onderzocht. Zeer vreemd is ook dat er een parallel 'dossier bis' werd opgesteld, zonder dat daarvan inzage werd verleend aan de burgerlijke partijen. Ook is er tegenstrijdige informatie over hoe de 'poetsvrouw' in de loods van Amrani om het leven kwam.

Het lijkt er steeds meer op dat vele aspecten in de zaak-Amrani in de doofpot van justitie zijn terechtgekomen.

Volgens een advocaat van familieleden van slachtoffers hebben de gerechtelijke instanties in de zaak grote fouten gemaakt. Hij verklaarde dan ook dat hij de Belgische staat zal aanklagen.

Wat is de stand van zaken in het dossier? Is er inmiddels meer informatie over de motieven en doelstellingen van Amrani? Klopt het dat speurders twijfelen aan de officiële versie van zelfmoord en dat zijn overlijden veeleer een "ongeluk" zou geweest zijn?

Werd inmiddels achterhaald hoe Amrani aan zijn wapenarsenaal kon komen? Werden zijn intense banden met het misdaadmilieu inmiddels onderzocht, onder andere die met topgangster Rosato? Wat is het resultaat van het onderzoek?

In hoeverre deelt de minister de mening van nabestaanden en de programmamakers van La Une dat in het dossier fouten zijn gemaakt, zeker op het vlak van de controle tijdens de voorwaardelijke invrijheidstelling? Wat waren de precieze voorwaarden? Werd inmiddels een ernstige analyse en oplijsting gemaakt van de fouten in het dossier wat betreft de opvolging van de invrijheidstelling? Hoe vaak is men bij Amrani thuis geweest? Wat waren de bevindingen? Wat gebeurde daarmee?

Wordt telefoontap of telefoonbewaking als instrument gebruikt om na te gaan of iemand zich aan de vrijlatingsvoorwaarden houdt? Zo neen, waarom kan dat niet worden ingevoerd?

Hoe kwam het dat hij na recente zedenfeiten enkel werd opgeroepen en niet onmiddellijk thuis werd gearresteerd?

Erkent de minister het bestaan van een 'dossier bis' inzake de vondst van het wapenarsenaal? Wat zit er in dat dossier? Hoe verklaart de minister dat de burgerlijke partijen daar geen inzage van kunnen krijgen?

Kan er inmiddels meer gezegd worden over de wijze waarop Amrani zijn poetsvrouw om het leven bracht en welke motieven aan die vreemde moord ten grondslag lagen?

Werd inmiddels voldoende onderzocht in welke mate de aanslag religieus geïnspireerd was? Waarom werd eerst meegedeeld dat betrokkene geen praktiserend moslim was, terwijl inmiddels overduidelijk is gebleken dat hij een radicale strekking binnen de islam aanhing?

Welke conclusies zijn er inmiddels op het terrein en in heel het land getrokken wat betreft het door de Justitiehuisen opvolgen van vrijgelaten criminelen door de Justitiehuisen? Heeft dat geleid tot extra vacatures of aanwervingen?

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice. – *Comme cette question porte sur un dossier de poursuites individuel et compte tenu du secret de l'instruction, je ne puis vous communiquer des données détaillées.*

Le rapport du procureur du Roi de Liège montre cependant que la majeure partie des devoirs d'instruction ont été effectués dans le cadre des faits survenus le 13 décembre 2011 à la Place Saint-Lambert à Liège et de l'assassinat de la personne supposée devenir la femme de ménage d'Amrani.

Les parties civiles ont récemment eu accès au dossier d'instruction. Elles peuvent dorénavant demander au juge d'instruction d'effectuer les devoirs d'instruction complémentaires qu'elles estiment nécessaires pour faire la vérité dans ce dossier.

Cette phase de la procédure terminée, le juge d'instruction transmettra le dossier au procureur du Roi de Liège qui, après l'avoir examiné, décidera si le dossier est complet.

L'instruction judiciaire n'a pas permis de faire la lumière sur les mobiles et objectifs d'Amrani. L'hypothèse la plus plausible qui semble corroborée par l'audition de certains témoins est qu'Amrani voulait absolument éviter de se retrouver à nouveau dans un établissement pénitentiaire.

Selon le rapport du procureur du Roi de Liège, il est normal de convoquer un suspect pour une audition, sauf en cas de flagrant délit. Étant donné que les faits pour lesquels Amrani devait être entendu s'étaient produits un mois auparavant, il n'y avait plus de raison de craindre la disparition de preuves et l'audition par surprise n'était donc pas justifiable. Malgré ce choix, le magistrat chargé du dossier restait libre de priver Amrani de sa liberté et de le traduire en justice sur la base du déroulement de l'audition.

Aucun élément du dossier ne permet de donner une connotation religieuse aux faits. Aucun témoignage ne faisait état de l'appartenance d'Amrani à une branche radicale de l'islam. Au contraire, il aurait adopté un mode de vie principalement occidental, sans respecter les devoirs religieux comme la prière et la fréquentation de la mosquée ou un quelconque discours fondamentaliste.

En ce qui concerne les circonstances du décès d'Amrani, les témoignages des témoins oculaires, corroborés par les constatations des experts, montrent qu'Amrani s'est suicidé en dirigeant sciemment l'arme vers sa tête.

Les circonstances du décès de la « future femme de ménage » d'Amrani ressortent des témoignages, des communications téléphoniques et des conclusions balistiques et des experts.

Selon le rapport du procureur du Roi de Liège, il existe un dossier distinct relatif aux nombreuses armes et munitions présentes dans l'atelier d'Amrani au sujet duquel l'enquête est encore en cours. On recherche l'origine et le parcours des armes qui ont été trouvées.

Concernant le recours à l'écoute ou à la surveillance téléphonique, le législateur a prévu que les méthodes particulières de recherche peuvent être appliquées, sous le contrôle du ministère public, dans le cadre de l'exécution de peines ou de mesures privatives de liberté lorsque la personne s'est soustraite à leur exécution. Cette disposition a

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie. – *Aangezien de vraag van senator Laeremans betrekking heeft op een individueel vervolgingsdossier en gelet op het geheim van het strafrechtelijk onderzoek kan ik geen gedetailleerde gegevens meedelen.*

Uit het verslag van de procureur des Konings te Luik blijkt evenwel het volgende. Het grootste deel van de onderzoekshandelingen werd gevoerd naar de omstandigheden en de context van de feiten van 13 december 2011 op de Place Saint-Lambert te Luik en de voorafgaande doodslag van de vrouw die geacht werd de poetsvrouw van Amrani te worden.

Recentelijk konden de burgerlijke partijen toegang krijgen tot het onderzoeksdossier. Ze kunnen voortaan de onderzoeksrechter verzoeken om bijkomende onderzoekshandelingen te verrichten, die ze geschikt achten om de waarheid aan het licht te brengen.

Wanneer die fase van de procedure afgerond is, zendt de onderzoeksrechter het dossier over naar de procureur des Konings te Luik, die het dan onderzoekt om te bepalen of het parket het dossier volledig acht.

De beweegredenen van Amrani en de doelstellingen die hij beoogde, konden niet aan het licht worden gebracht door het gerechtelijk onderzoek. De meest aannemelijke hypothese die ook lijkt te worden gestaafd door het verhoor van bepaalde getuigen, is dat Amrani absoluut wou voorkomen opnieuw in een strafinrichting te worden opgesloten.

Volgens het verslag van de procureur des Konings te Luik is het verhoor van een verdachte op uitnodiging de norm, buiten het geval van heterdaad. Aangezien de feiten waarvoor Amrani moest worden verhoord, zich een maand eerder hadden voorgedaan, was er geen reden meer om te vrezen voor verlies van bewijsstukken zodat de strategie van een “verrassingsverhoor” onverantwoord was. Ondanks die keuze bleef de met het dossier belaste magistratuur vrij om Amrani van zijn vrijheid te beroven en voor de rechter te brengen op grond van het verloop van het verhoor.

Geen enkel element van het dossier geeft er aanleiding toe de feiten een religieuze connotatie te geven. In geen enkele getuigenis zou worden verwezen naar een radicale strekking binnen de islam met betrekking tot Amrani. Integendeel, hij zou een voornamelijk Westerse levenswijze hebben gevolgd, zonder naleving van godsdienstplichten, zoals gebeden, moskeebezoeken of enige fundamentalistische uitlatingen.

De omstandigheden van het overlijden van Amrani blijken uit getuigenissen van ooggetuigen die worden gestaafd met forensische vaststellingen. Daaruit blijkt dat Amrani zelfmoord heeft gepleegd door bewust een handvuurwapen naar zijn hoofd te brengen om vervolgens de trekker over te halen.

De omstandigheden van het overlijden van de “toekomstige poetsvrouw” van Amrani blijken uit getuigenissen, het telefoonverkeer en de ballistische en forensische conclusies.

Volgens het verslag van de procureur des Konings te Luik bestaat er over het grote aantal wapens en de munitie in het atelier van Amrani een apart dossier waarvoor het onderzoek thans nog aan de gang is. Men zoekt naar de herkomst van de

cependant été annulée par la Cour constitutionnelle. Indépendamment de l'arrêt de la Cour constitutionnelle, il convient néanmoins de souligner que les méthodes particulières de recherche n'ont pas pu être appliquées pour garantir le suivi ou le contrôle d'Amrani. En effet, l'article 47ter, §1, troisième alinéa, du Code d'instruction criminelle n'autorisait pas d'appliquer ces méthodes particulières de recherche dans le cadre d'une mise en liberté conditionnelle lorsque la personne mise en liberté n'est pas en fuite.

Parallèlement à l'amélioration des échanges d'informations avec les services de police, le service des Maisons de justice a procédé à une analyse de tous les dossiers francophones de mise en liberté conditionnelle qui ont été clôturés parce que de nouveaux méfaits avaient été commis. Cette analyse a permis d'identifier certaines pistes qui permettront d'améliorer l'accompagnement de tels dossiers. Des recrutements supplémentaires sont prévus en vue d'éliminer les listes d'attente auxquelles le service est confronté depuis plusieurs années. Je signale cependant qu'il n'y avait pas de listes d'attente pour les mises en liberté conditionnelle. Actuellement, ces dossiers sont déjà considérés comme prioritaires et traités sans retard.

M. Bart Laeremans (VB). – *Je relirai attentivement la réponse de la ministre.*

Je puis comprendre qu'il n'est pas habituel de convoquer les personnes par surprise dans des affaires de mœurs. Dans le cas d'Amrani, il me semble léger de dire qu'il n'y avait pas de raison de l'arrêter immédiatement ou de l'entendre par surprise. Il y avait pourtant suffisamment de raisons d'arrêter immédiatement un individu avec un tel passé qui n'a pas respecté les conditions de sa mise en liberté.

La ministre affirme également qu'aucun élément ne fait référence aux convictions religieuses d'Amrani. Toutefois, un article paru le 3 janvier 2012 dans P-Magazine révèle qu'il était lié à une branche radicale de l'islam. P-Magazine cite un témoin de son quartier qui affirme que, chaque vendredi, Amrani se rendait à la mosquée vêtu d'une djellaba et d'un bonnet blancs. On peut dès lors difficilement dire que l'homme avait adopté un mode de vie occidental. Soit ce récit est fantasme, soit on n'a jamais voulu le vérifier. Sur la base d'une simple enquête de voisinage dans le quartier où vivait Amrani, P-Magazine a constaté qu'il était bien un islamiste fondamentaliste et qu'il avait des liens avec une mosquée très radicale. Je ne le suce pas de mon pouce. Ces informations proviennent d'une source publique mais, manifestement, les enquêteurs francophones de Liège ne lisent pas la presse néerlandaise. Et qui sait si les médias francophones ont bien dit la même chose ?

teruggevonden wapens en de weg die ze hebben afgelegd.

Met betrekking tot het gebruik van telefoontap of telefoonbewaking als instrument om te controleren of iemand de voorwaarden van zijn vrijlating in acht neemt, heeft de wetgever bepaald dat de bijzondere opsporingsmethoden ten uitvoer kunnen worden gelegd, onder de controle van het openbaar ministerie, in het kader van de uitvoering van straffen of vrijheidsberovende maatregelen wanneer de persoon zich heeft onttrokken aan de uitvoering daarvan. Die bepaling werd echter vernietigd door het Grondwettelijk Hof. Er moet wel worden onderstreept dat, los van het arrest van het Grondwettelijk Hof, de bijzondere opsporingsmethoden niet ten uitvoer konden worden gelegd om de follow-up of de controle van Amrani te waarborgen. Artikel 47ter, §1, derde lid, van het Wetboek van Strafvordering gaf immers geen toestemming voor de tenuitvoerlegging van bijzondere opsporingsmethoden in het kader van een voorwaardelijke invrijheidstelling waarbij de in vrijheid gestelde persoon niet op de vlucht was.

Naast een verbetering van de uitwisseling van informatie met de politiediensten is de dienst Justitiehuisen overgegaan tot een analyse van alle Franstalige dossiers inzake voorwaardelijke invrijheidstelling, die werden afgesloten naar aanleiding van het plegen van nieuwe feiten. Die analyse heeft de mogelijkheid geboden een aantal actievoorstellen aan te geven die een verbeterde begeleiding van dergelijke dossiers mogelijk zullen maken. Er is voorzien in extra wervingen om de wachtlijsten waarmee de dienst al jarenlang te kampen had, weg te werken, maar ik wijs erop dat die wachtlijsten niet bestonden inzake voorwaardelijke invrijheidstelling. Alle dossiers die verband houden met deze aangelegenheid worden altijd al prioritair en onverwijld behandeld.

De heer Bart Laeremans (VB). – Ik wil het antwoord van de minister vooral nog eens grondig nalezen.

Ik kan nog begrijpen dat het bij zedenzaken niet de geplogenheid is om mensen bij verrassing te ontbieden. In het geval van Amrani lijkt het me nogal zwak uitdrukkelijk te zeggen dat er geen enkele reden was om hem onmiddellijk aan te houden of hem bij verrassing te verhoren. Er waren toch redenen genoeg om een man met zo'n palmares, die duidelijk de voorwaarden van zijn invrijheidstelling schond, onverwachts op te pakken.

De minister zegt ook dat geen enkel element verwijst naar een religieuze overtuiging van Amrani. Nochtans schrijft *P-Magazine* van 3 januari 2012 dat hij duidelijk een praktiserend radicaal moslim was. *P-Magazine* citeert iemand uit zijn wijk die zegt dat hij Amrani elke vrijdag in wit habijt en met witte pots naar de moskee zag gaan. Dan kan men toch bezwaarlijk zeggen dat de man helemaal naar Westerse levensstijl leefde. Ofwel is dat verhaal gefantaseerd ofwel heeft men het nooit willen onderzoeken. *P-Magazine* heeft op basis van een eenvoudig buurtonderzoek in de wijk waar Amrani woonde, vastgesteld dat hij wel degelijk een islamistisch fundamentalist was, die banden had met een zeer radicale moskee. Dat zuig ik niet uit mijn duim. Die informatie komt van een publieke bron, maar blijkbaar lezen Franstalige onderzoekers in Luik de Nederlandstalige pers niet. En wie weet hebben Franstalige media wel hetzelfde

La ministre dit que les membres des familles peuvent fournir des indications supplémentaires et demander que certains dossiers soient examinés. Examinons dans ce cas dans quelle mesure Amrani a puisé son inspiration dans le fondamentalisme religieux pour cet attentat. Nous devons savoir précisément qui il était et ce qui l'a inspiré. Si, grâce à une simple enquête sur place, un magazine flamand arrive à ces constatations, pourquoi pas les enquêteurs ? Ou ne peut-on pas le savoir ? L'instruction étant toujours en cours, la ministre peut encore charger le parquet d'ouvrir une enquête. Personnellement, je continue à trouver très étrange que l'on passe l'aspect religieux sous silence.

M. le président. – La ministre ne peut pas donner d'instructions à un juge d'instruction.

M. Bart Laeremans (VB). – *Elle entretient cependant des contacts étroits avec le parquet et s'il s'avère qu'un dossier fait grand bruit dans le pays, elle peut donner certaines instructions au parquet. Elle pourrait par exemple, simplement pour information, transmettre ma question au parquet de Liège. Ensuite, le parquet est toujours libre de faire ce qu'il pense devoir faire. Je continue en tout cas à trouver étrange que l'on n'ait pas examiné certaines choses.*

(La séance est levée à 11 h 45.)

gezegd?

De minister zegt dat familieleden extra tips mogen geven en dat ze kunnen vragen dat bepaalde zaken worden onderzocht. Wel, dit is zo een tip. Laat dan toch eens onderzoeken in welke mate religieus fundamentalisme voor Amrani een inspiratie is geweest voor de aanslag. We moeten toch precies weten wat voor iemand hij was en wat hem inspireerde. Als een Vlaams magazine met een eenvoudig onderzoek ter plaatse tot die bevindingen komt, waarom kunnen speurders dat dan niet te weten komen? Of mag men dat niet weten? Aangezien het onderzoek nog niet is afgerond, kan de minister nog altijd aan het parket de opdracht geven om een onderzoek in te stellen. Persoonlijk blijf ik het zeer merkwaardig vinden dat men het religieuze aspect onder de mat veegt, terwijl de feiten overduidelijk anders zijn dan wat men beweert.

De voorzitter. – De minister kan wel geen instructies geven aan een onderzoeksrechter.

De heer Bart Laeremans (VB). – *Ze staat wel in nauw contact met het parket en als blijkt dat er rond een zaak veel ophef is in het land, dan kan ze het parket wel bepaalde instructies geven. Ze kan bijvoorbeeld, louter ter informatie, mijn vraag aan het parket van Luik doorspelen. Dan is het parket nog altijd vrij om te doen wat het denkt te moeten doen. Ik blijf het in ieder geval eigenaardig vinden dat men bepaalde zaken niet onderzoekt.*

(De vergadering wordt gesloten om 11.45 uur.)